

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 267/07-53

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. júna 2008 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť Ing. J. Š., B., zastúpeného advokátom JUDr. A. C., Š., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 168/03 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. J. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 168/03 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 168/03 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. J. Š. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť Ing. J. Š. trovy právneho zastúpenia v sume 7 492 Sk (slovom sedemtisícštyristodevät'desiatdva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. A. C. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. októbra 2007 doručená s'ťažnosť Ing. J. Š. (ďalej aj „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. A. C., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 168/03.

Z obsahu s'ťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že s'ťažovateľ podal 10. júla 2003 okresnému súdu návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým uloží Okresnému úradu Bratislava I (ďalej len „okresný úrad“) povinnosť zdržať sa právnych úkonov, ktoré by viedli k akejkol'vek zmene právneho alebo fyzického stavu nehnuteľnosti podľa výpisu z listu vlastníctva č. 4526 vyhotoveného 16. augusta 2002 do uzatvorenia kúpno-predajnej zmluvy so žalobcom J. Š. a jeho manželkou E., a 11. júla 2003 žalobu o splnenie verejného prísľubu odpredaja pozemku parc. č. 2525/2 k. ú. S. Konanie, ktoré je v súčasnosti vedené

okresným súdom pod sp. zn. 18 C 168/03 (predtým ako predbežné opatrenie vedené pod sp. zn. 18 NcPo 6/03), je podľa tvrdení sťažovateľa poznamenané obdobiami nečinnosti okresného súdu, ktoré mali vplyv na doterajší priebeh konania a na vznik zbytočných prietáhov v ňom. Takýto postup okresného súdu, jeho doterajšia dĺžka bez meritórneho rozhodnutia majú za následok porušenie jeho práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti podrobne opísal okolnosti vzniku súdneho sporu, uviedol prehľad dosiaľ vo veci vykonaných procesných úkonov okresného súdu a navrhol, aby ústavný súd vo veci takto rozhodol:

1. Základné právo Ing. J. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 NcPO 6/03 a následne pod sp. zn. 18 C 168/03 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18C 168/03 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi Ing. J. Š. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk (slovom dvestotísíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť Ing. J. Š. trovy právneho zastúpenia v sume 7.492,- Sk (slovom sedemtisícštyristodeväťdesiatdva slovenských korún na účet jeho právneho zástupcu JUDr. A. C. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Sťažovateľ požiadal ústavný súd o nezverejňovanie jeho mena a priezviska, ako aj mena a priezviska právneho zástupcu a ich nahradenie iniciálami. Zároveň súhlasil s upustením od ústneho pojednávania o sťažnosti pred ústavným súdom.

Ústavný súd sťažnosť prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením sp. zn. I. ÚS 267/07 z 13. decembra 2007 sťažnosť prijal na ďalšie konanie.

Ústavný súd listom z 25. februára 2008 vyzval predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k prijatej sťažnosti. Vo vyjadrení sp. zn. Spr. 3198/08 z 13. marca 2008 (doručenom ústavnému súdu 27. marca 2008) predsedníčka uviedla podrobný prehľad úkonov vykonaných vo veci od podania návrhu okresnému súdu a k opodstatnenosti sťažnosti konštatovala: „... predmetné konanie je poznačené prietahom, ktorý bol spôsobený neprímerane vysokým počtom pridelených vecí v oddelení zákonnej sudkyne ako i pretrvávajúcim poddimenzovaným stavom sudcov a administratívnych pracovníkov na Okresnom súde Bratislava I. Sťažnosť sťažovateľov na prietahy v konaní je dôvodná. Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že som pristúpila k sledovaniu veci a požiadala som zákonnú sudkyňu o konanie vo veci, tak aby k ďalším prietahom v konaní nedochádzalo.

V prípade, ak ÚS SR dospeje, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik prietahov v konaní. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k prietahu v konaní prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadosťučinenie v plnej výške.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci a jej prerokovanie, vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva, ústavný súd nepovažoval ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 410/03, I. ÚS 65/04, II. ÚS 109/07 a ďalšie).

II.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti, k nej pripojených príloh, vyjadrenia predsedníčky okresného súdu a skutočností vyplývajúcich zo spisu okresného súdu zistil ústavný súd tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 18 C 168/03:

Konanie vedené okresným súdom začalo pôvodne návrhom sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by okresný súd uložil okresnému úradu povinnosť zdržať sa právnych úkonov, ktoré by viedli k akejkoľvek zmene právneho alebo fyzického stavu nehnuteľnosti podľa výpisu z listu vlastníctva č. 4526 vyhotoveného 16. augusta 2002 do uzatvorenia kúpno-predajnej zmluvy so žalobcom J. Š. a jeho manželkou E., ktoré okresný súd uznesením č. k. 18 NcPO 6/2003-46 z 3. septembra 2003 zamietol. K návrhu sťažovateľa o povinnosti okresného úradu uzatvoriť s ním kúpnu zmluvu vyzval okresný súd sťažovateľa uznesením č. k. 18 NcPO 6/2003-48 z 3. septembra 2003 na doplnenie návrhu o rozhodujúce skutočnosti. Sťažovateľ sa proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia 3. októbra 2003 odvolal. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 C 138/03. Po výzve okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku a jeho zaplatení sťažovateľom bol spis 15. októbra 2003 predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Krajský súd uznesením č. k. 3 Co 252/03-69 z 31. októbra 2003 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 18 NcPO 6/2003-46 z 3. septembra 2003 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení spisu okresnému súdu sťažovateľ podal 2. februára 2004 návrh na zmenu účastníkov konania. Uznesením č. k. 18 C 168/2003-73 z 23. marca 2004 okresný súd pripustil prístupenie ďalšieho účastníka na strane navrhovateľa. Sťažovateľ v priebehu apríla 2004 splnomocnil na svoje zastupovanie v konaní advokáta JUDr. J. Š., spolu s ním nahliadol do spisu, doručil okresnému súdu viaceré listinné dôkazy a predložil návrh zmenenej kúpnej zmluvy. Na výzvu okresného súdu zo 16. apríla 2004 na osvedčenie potreby vydania predbežného opatrenia reagoval sťažovateľ podaním z 29. apríla 2004. Okresný súd uznesením č. k. 18 C 168/2003-90 z 11. mája 2004 (v spojení s opravným uznesením č. k. 18 C 168/2003-98 z 29. júna 2004) návrh na vydanie

predbežného opatrenia zamietol. Sťažovateľ podal proti tomuto uzneseniu odvolanie 4. júna 2004. Dňa 1. júla 2004 ho okresný súd vyzval na odstránenie nedostatkov odvolania a jeho doplnenie o zákonom predpísané náležitosti a 10. augusta 2004 na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie. Okresný súd uznesením č. k. 18 C 168/2003-112 z 11. januára 2005 odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Sťažovateľ 22. februára 2005 opätovne upravil petit návrhu rozsudku, ktorého sa na okresnom súde domáhal a 27. júna 2005 podal návrh na spojenie konaní vedených okresným súdom pod sp. zn. 18 C 168/2003 a krajským súdom pod sp. zn. 1 S 357/04. Okresný súd uznesením č. k. 18 C 168/2003-118 zo 14. novembra 2005 návrh sťažovateľa na spojenie vecí zamietol a uznesením č. k. 18 C 168/2003-128 z 30. januára 2006 pripustil zmenu účastníka na strane odporcu a rozšírenie návrhu a zároveň vyzval sťažovateľa na doplnenie návrhu o rozhodujúce skutočnosti. Sťažovateľ návrh doplnil 13. februára 2006 a 27. marca 2006. Následne 19. apríla 2006 nahliadol do spisu, 27. apríla 2006 a 24. mája 2006 požiadal o nariadenie pojednávania vo veci. Okresný súd uznesením č. k. 18 C 168/2003-153 z 13. júla 2006 vyzval sťažovateľa na opravu chybného petitu, ktorú sťažovateľ zaslal okresnému súdu 28. júla 2006. Okresný súd nariadil termín prvého pojednávania vo veci na 5. september 2006. Uvedené pojednávanie bolo odročené na 19. október 2006 pre ospravedlnenie odporcu. Sťažovateľ podaním z 26. septembra 2006 navrhol, aby do konania na strane odporcu vstúpilo ako vedľajší účastník Ministerstvo financií Slovenskej republiky a 4. októbra 2006 zaslal okresnému súdu upravený text kúpnej zmluvy. Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 19. októbra 2006, na ktorom okresný súd pripustil zmenu petitu a vstup vedľajšieho účastníka do konania a následne z dôvodu, že sťažovateľ nezaplatil súdny poplatok, okresný súd pojednávanie odročil na neurčito. Sťažovateľ požiadal 20. októbra 2006 o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré predstavovali sumu 180 000 Sk. Dňa 7. marca 2007 sťažovateľ zobral návrh na náhradu nemajetkovej ujmy späť a okresnému súdu zároveň oznámil, aby jeho žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov z uvedeného dôvodu považoval za bezpredmetnú. Okresný súd uznesením sp. zn. 18 C 168/2003 zo 14. augusta 2007 pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania a navrhovateľom nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Sťažovateľ sa 10. septembra 2007 odvolal proti časti uznesenia týkajúcej sa nepriznania oslobodenia od súdnych poplatkov (vzhľadom na nerešpektovanie žiadosti o čiastočné späťvzatie návrhu súdom).

Dňa 9. októbra 2007 podal sťažovateľ sťažnosť na ústavný súd. V ďalšom období okresný súd uznesením č. k. 18 C 168/2003-220 z 10. decembra 2007 vyzval sťažovateľa na doplnenie petitu návrhu, uznesením č. k. 18 C 168/2003-222 z tohto istého dňa zastavil konanie v časti týkajúcej sa nemajetkovej ujmy a uznesením č. k. 18 C 168/2003-231 zo 7. januára 2008 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 18 C 168/ 2003-208 zo 14. augusta 2007 v časti nepriznania oslobodenia od súdnych poplatkov. Sťažovateľ na výzvu okresného súdu doplnil návrh podaním z 21. januára 2008. Ďalšie pojednávanie vo veci bolo uskutočnené 26. februára 2008 a odročené na 15. apríl 2008. Sťažovateľ doručil 10. marca 2008 okresnému súdu stanovisko k vyjadreniu vedľajšieho účastníka. Pojednávanie uskutočnené 15. apríla 2008 bolo odročené na 17. jún 2008 s tým, že okresný súd písomne rozhodne o zmene odporcu. Okresný súd uznesením konanie v časti týkajúcej sa platnosti nájomnej zmluvy, v časti o neúčinnosti delimitačného protokolu a v časti o porušení základných práv navrhovateľov zastavil.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci (1), správanie účastníka konania (2) a postup súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom namietaného konania vedené pod sp. zn. 18 C 168/03, ktoré pôvodne začalo na základe návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pod sp. zn. 18 NcPO 6/2003 je žaloba sťažovateľa, ktorú podal so svojou manželkou, o splnenie verejného prísľubu odpredaja pozemku parc. č. 2525/2 k. ú. B. Okresný súd sa vo svojom vyjadrení k sťažnosti k právnej a skutkovej zložitosti veci nevyjadril. Občianskoprávne konanie o veciach súvisiacich so správou majetku štátu a prechodu majetku štátu na iné osoby v dôsledku delimitácií a prechodu majetku na nové subjekty sa podľa názoru ústavného súdu vyznačuje istou skutkovou zložitou.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priesťahov v konaní sp. zn. 18 C 168/03, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka súdneho konania. Sťažovateľ sám i prostredníctvom svojho právneho zástupcu využíval všetky procesné prostriedky, ktoré mal ako účastník konania k dispozícii (návrh na vydanie predbežného opatrenia, opravné prostriedky proti procesným uzneseniam okresného súdu, opakované doplnenia, resp. zásadné zmeny žalobného návrhu, návrh na vstup ďalšieho účastníka do konania, žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a jej späťvzatie). Ústavný súd už opakovane vyslovil (II. ÚS 41/97, I. ÚS 51/01, III. ÚS 58/02 a ďalšie), že predĺženie konania, ktoré je dôsledkom uplatňovania procesných práv účastníkom konania nemá povahu zbytočných priesťahov, účastník konania však musí strpieť predĺženie konania, ktoré je sprievodným znakom ich využitia. Spôsob, akým sťažovateľ v uvedenej veci uplatňoval svoje práva, však nepochybne mal vplyv na doterajšiu dĺžku konania.

Na správanie sťažovateľa ako účastníka konania pred okresným súdom preto ústavný súd prihliadol pri určení primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu, ktorý vo veci konal. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu tak z hľadiska období poznačených priesťahmi, ako aj konaním okresného súdu vo veci ako celku. Z celkovej dĺžky konania, ktorá ku dňu rozhodnutia o ústavnej sťažnosti predstavuje takmer päť rokov, je nečinnosťou okresného súdu poznamenané predovšetkým obdobie od augusta 2004 do augusta 2007, pričom v čase od 19. októbra 2006 do 14. augusta 2007 okresný súd bez existencie zákonnej prekážky nevykonal vo veci žiadny úkon. Okresný súd vo veci uskutočnil štyri pojednávania (5. septembra 2006, 19. októbra 2006, 26. februára 2008 a 15. apríla 2008), pričom medzi 2. a 3. pojednávaním uplynula doba 16 mesiacov. Ústavný súd už vo svojich rozhodnutiach (I. ÚS 17/03, II. ÚS 152/06 a ďalšie) judikoval, že ojedinelý priesťah v konaní všeobecného súdu nepovažuje za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov. V uvedenom prípade však ústavný súd berúc do úvahy konanie vo veci ako celok, ktoré nie je ani po takmer piatich rokoch od podania žaloby právoplatne rozhodnuté a vyznačuje sa

nesústredenosťou okresného súdu a aj obdobím poznamenaným priet'ahmi a obdobím (aj keď krátkodobým) úplnej nečinnosti okresného súdu, konštatoval, že došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Keďže ústavný súd zistil porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza s'ťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

S'ťažovateľ vo svojej s'ťažnosti žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 200 000 Sk z dôvodu, „že právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádza, mu spôsobuje vzhľadom na jeho vek ... traumy z nemožnosti slobodne rozhodnúť o svojom postproduktívnom živote, čo má zásadný dopad na psychické ale aj fyzické zdravie ... . Podľa názoru s'ťažovateľa jeho ujma spočíva v tom, že súd nielenže včas nerozhodol o jeho žalobe, čím mu upiera možnosť zabezpečenia bývania v obci ale aj v tom, že vo svojom uznesení z 11. 5. 2004 ... súd prejednikuje zamietnutie návrhu“. Ústavný súd žiadosti s'ťažovateľa o priznanie finančného zadosťučinenia vyhovel iba čiastočne a priznal ho v sume 30 000 Sk s ohľadom na doterajšiu dĺžku konania a skutočnosť, že k nej prispel aj sám s'ťažovateľ svojím správaním.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Okresnému súdu uložil povinnosť uhradiť sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. A. C. trovy konania v sume 7 492 Sk, a to za dva úkony právnej služby v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2008